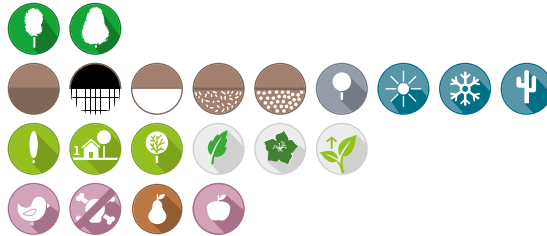

Morus alba 'Pyramidalis'

Hoogte	10 - 16 m
Kroon	zuilvormig, soms wat takken naar buiten gebogen, halfopen kroon
Schors en takken	lichtgrijs, schors regelmatig gegroefd
Blad	ovaal tot hartvormig, heldergroen, 8 - 15 cm
Bloemen	♀ onopvallend in hangende katjes, groen, mei/juni
Vruchten	wit, 1 - 2 cm groot, eetbare vruchten
Stekels/doorns	Geen
Giftigheid	gewoonlijk niet giftig voor mensen, (grote) huisdieren en vee
Grondsoort	lichte, goed gedraineerde bodem, liefst kalkhoudend
Bodemvochtigheid	kan op droge grond
Verharding	verdraagt geen verharding
Winterhardheid	5a (-28,8 tot -26,1 °C)
Windbestendigheid	matig
Overige bestendigheden	bestand tegen vorst (WH 1 t/m 6)
Faunaboorn	bestand tegen vorst (WH 1 t/m 6), voedselboom voor vogels
Toepassing	lanen en brede straten, parken, grote tuinen, kleine tuinen
Vorm	hoogstam boom, beveerde boom
Oorsprong	Frankrijk, 1855

Deze cultivar van de witte moerbeï onderscheidt zich door de zuilvormige groeiwijze. 'Pyramidalis' is zodoende een veelgebruikte solitairboom geworden. De kroon is open en de takken groeien min of meer strak omhoog. Soms groeien enkele takken naar buiten gebogen. Uiteindelijk kan een breedte van circa 3,5 m bereikt worden. Het onregelmatig gevormde blad kan tot circa 15 cm lengte uitgroeien. Jong blad is gelobd, ouder blad vaak gaafrandig. Het is glanzend lichtgroen en voelt ruw aan. De uitsluitend éénslachtige boom krijgt onopvallende vrouwelijke bloemen. De kleine witte eetbare vruchten lijken wat op frambozen en zijn licht zoet van smaak. Voor een zonnige, warme en beschutte standplaats. Jonge aanplant is vorstgevoelig. Is kalkminnend en groeit op arme bodem.